

μοσχεδίου τρόπος, ως εἶνε γνωστὸν, συντείνει πολὺ εἰς τὸ νὰ μὴ δυσανασχετῆ ὁ φορολογούμενος, καὶ νὰ ἀποδέχεται τοῦτο, ἂν ὄχι ἄνευ γογγυσμοῦ, τοῦλάχιστον ἄνευ διαμαρτυριῶν. Εἰς λαὸν πρὸ πάντων ὡς τὸν ἑλληνικὸν, ὁ τρόπος τῆς ἐφαρμογῆς ἔδει νὰ ἦτο ὅσω τὸ δυνατὸν ἀπλούστερος καὶ ἄνευ πολλῶν διατυπώσεων.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰνοπνευμάτων φορολογικοῦ νομοσχεδίου ἤρξατο προσκρούουσα κατὰ τὰ πρῶτα αὐτῆς βήματα, ὡς ἐκ τῶν πολλῶν αὐτῆς διατυπώσεων, τοῦ τρόπου τῆς βεβαιώσεως τῶν ὑλῶν, τῆς καταναλώσεως καὶ τῶν ὡς μέλη τῆς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς διορισθέντων ὑπὸ τῆς Διοικήσεως προσώπων, ἅτινα διὰ πᾶν ἄλλο εἰσὶν ἢ διὰ νὰ ἀναδεχθῶσι καὶ διεξαγάγωσι τοιαύτας ὑπηρεσίας.

Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν, διατί ὁ κ. Τρικούπης ἐξέλεξε νὰ διορίσῃ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἧτις προσδιορίζει τὸ κατὰ μέσον ὄρον παράγον ποσὸν ἐκάστης τῶν πρῶτων ὑλῶν μίαν ὀκτὼ ἀνύδρου οἰνοπνεύματος, ἀνθρώπους ἀδαεῖς ἐντελῶς, ἀντὶ νὰ διορίσῃ εἰδίμονας τοιούτους, ὡς ὀρίζει τὸ νομοσχέδιον. Πρόκειται περὶ ἐφαρμογῆς νόμου φορολογικοῦ, πρῶτην ἤδη φορὰν ἐπιβαλλομένου, καὶ ἐξ οὗ τὸ δημόσιον ἀναμένει νὰ εἰσπράξῃ ἀρκετὰ ποσὰ, πρόκειται νὰ ἐφαρμοσθῇ νομοσχέδιον περὶ οὗ ἐγένετο τοσοῦτος πάταγος, τόσαι διαμαρτυρίαι, τόσαι ἀναφοραὶ καὶ ἠγέρθησαν πλεῖστα παράπονα, ἢ δὲ Κυβέρνησις ἀναθέτει τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ εἰς τὰς μετριότητάς τῶν περιδιαβαζόντων εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ὑπαλληλίσκων.

Ἡ Κυβέρνησις ἔδει σοβαρῶς νὰ σκεφθῆ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου καὶ νὰ φροντίσῃ ὅσον ἐνεστί τὴν ἀπλοποίησιν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ, ἵνα μὴ δυσανασχετῶσιν οἱ φορολογούμενοι ἐργοστασιάρχαι, οἵτινες εἰσὶ μὲν πρόθυμοι νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, ἐπιφυλασσόμενοι ἐν καταλλήλῳ χρόνῳ νὰ ποιήσωσι τὰς παραστάσεις τῶν, δι' ὅσας τυχὸν ἀδικίας εὐρίσκουσιν ἐν αὐτῷ,

ἀλλὰ δὲν ἐννοοῦσι βεβαίως οἱ περὶ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ ἐλλείψεις νὰ παρακωλύωσι τὰς ἐργασίας τῶν καὶ νὰ ὑφίστανται ζημίας ὡς ἐκ τούτων οὐχὶ μικράς. Ἐχουσι πλεῖστα ὅσα παράπονα οἱ καταστηματάρχαι Πειραιῶς καὶ ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν ὅλην καὶ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς, ἀλλ' ἀναμένουσιν ὅπως ἡ Κυβέρνησις, εἰσακούουσα τὰς δικαίας αὐτῶν παραστάσεις, ἐπιφέρει τὰς ἀναγκαίας τροποποιήσεις καὶ ἐλαφρύνῃ τὴν θέσιν τῶν, ἧτις ἀληθῶς κατέστη πολὺ δυσχερῆς.

Ἄπαντες γινώσκομεν τὰ αἷτια, ἅτινα ἠνάγκασαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐπιβάλῃ φόρους, καὶ δὲν ἀγνοεῖ οὐδεὶς ὅτι αἱ ἀνάγκαι τοῦ κράτους προκαλοῦσι τοὺς τοὺς, καὶ ὅτι εἶνε ἐπάνανγκες χάριν τοῦ γενικοῦ καλοῦ νὰ ὑποταχθῆ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἕκαστος ἀγογγύστως. Ἀλλὰ βεβαίως ἡ ἐπιβολὴ φόρου εἰς κλάδον τινὰ βιομηχανίας, δέον νὰ μὴ συνεπαγάγῃ καὶ τὸν κλονισμὸν αὐτῆς, οἱ δὲ τύποι καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐφαρμογῆς τούτου νὰ μὴ συσφίγγουσιν αὐτὴν οὕτω, ὥστε νὰ κινδυνεύῃ νὰ πάθῃ ἀσφυξίαν. Ἡ ἐπιβολὴ φόρου δὲν σκοπεῖ μόνον ἀπλῶς τὴν εἰσπραξίν χρημάτων, ἀλλὰ δέον νὰ ἀποβλέπῃ συνάμα ὅπως μὴ ἐπέργηται χαλάρωσις εἰς τὰς ἐργασίας τῶν φορολογουμένων καὶ διακινδυνεύηται ἡ ἰδιωτικὴ βιομηχανία χάριν τῶν ἐσόδων τοῦ κράτους. Ἐργὸν ἐχθερονοῦσις Κυβερνήσεως, φορολογούσης βιομηχανικὸν τινὰ κλάδον, εἶνε ἢ διὰ παντὸς τρόπου ἀποφυγὴ παντὸς δυναμένου νὰ παρακωλύσῃ τὰς ἐργασίας αὐτοῦ καὶ ἡ μέριμνα ὅπως ἡ ἐπιβαλλομένη φορολογία μὴ ἐπιφέρῃ οὐσιώδεις ἀλλοιώσεις εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις του, προκειμένου μάλιστα περὶ βιομηχανίας μόλις ἤδη ἀναπτυσσομένης ἐν Ἑλλάδι, ὡς εἶνε ἢ τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν.

Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει ὠρίμως νὰ σκεφθῆ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, καὶ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὰς εὐλόγους τῶν ἐργοστασιάρχων παρατηρήσεις, μεριμνήσῃ περὶ τῆς ὅσον ἐνεστί ἀποφυγῆς παντὸς παρακωλύοντος τὰς ἐργασίας τού-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. τοῦ ἀριθ. 547)

— Ὅχι, δὲν ἦτο !

— Λάθος, κ. βαρόνε. Ἡ γυνὴ ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ἔφερον ἐν Γαλλίᾳ, δὲν ἦτο παλλακίς, ἀλλὰ νόμιμος σύζυγος τοῦ μαρκησίου Σαμαράνδ.

— Τώρα, κ. Βὰν Ὅσσην, σεῖς μοῦ προξενεῖτε ἐκπληξίν.

— Λοιπὸν, κ. βαρόνε, δὲν ἐλάθατε γινῶσιν τοῦ συνοικεσίου τοῦ ἀδελφοῦ σας ;

— Πρῶτην ἤδη φορὰν τὸ ἀκούω· καὶ παρὰ τὴν βεβαιώσιν σας εἶμαι πολὺ ἄπιστος.

— Μεθ' ὅλα ταῦτα, ὑπέλαβεν ὁ τραπεζίτης μετὰ χρηστότητος, δυνατὸν νὰ μὴ ἔχετε μάθει τοῦτο· ἐν τῷ βίῳ ὑπάρχουσι τόσα ἑκτακτα πράγματα !... Ἀλλὰ τέλος, κ. βαρόνε, τὸ γεγονὸς ὑπάρχει· ἐγγυῶμαι τὴν ἀκρίθειάν του καὶ θὰ δυνήθῃ, ἐὰν τὸ ἐπιθυμῆτε, νὰ παράσχῃ τὴν ἀπό-

δειξίν, παρουσιάζων ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ τοῦ γάμου, ὅπερ ἐγένετο ἐν τῷ προξενεῖῳ τῆς Γαλλίας.

Ὁ βαρόνος κατεταράχθη, ἠσθάνθη ὅτι ὑπὸ τοῦς πόδας του ἠνεφύθη βράσθρον. Ἐντρομος, ἔμενεν ἄφωνος, ὠχρὸς καὶ ὡς ἀπολιθωθείς πρὸ νέας τιнос κεφαλῆς Μεδούσης.

— Ὁ μαρκησίου Σαμαράνδ καὶ ἡ Λουκία Γλανδάς, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Βὰν Ὅσσην, ἐνυμφεῖθησαν ὑπὸ τὴν διαίταν τῆς κοινοκτημοσύνης· ἡ μαρκησία εἶναι λοιπὸν φυσικῶς καὶ κατ' ἀνάγκην, κατὰ τὸν γαλλικὸν νόμον, κληρονόμος τοῦ συζύγου της· ὅθεν ὀφείλετε νὰ ἐννοήσητε, κ. βαρόνε, ὅτι, ὅπως σὰς ἀποδώσω τὰ κατατεθειμένα ἑκατομμύρια, πρέπει νὰ ζητηθῶσι ταῦτα ἅπ' ἐμοῦ ταυτοχρόνως καὶ ἀπὸ σας καὶ ἀπὸ τὴν μαρκησίαν Σαμαράνδ, ἐφ' ὅσον τὸ πρακτικὸν τοῦ θανάτου τοῦ μαρκησίου δὲν παρουσιασθῆ. Βλέπετε εἰς ποίαν κατάστασιν εὐρίσκουμαι καὶ πόσον εἶχον ἀνάγκην νὰ συνομιλήσω μαζὺ σας περὶ τούτου.

Κατὰ τὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας ἠδυνήθην νὰ συλλέξω οὐχὶ ἄνευ κόπου, φαίνεται ὅτι ἡ μαρκησία ἦτο ἐγκυος καὶ μάλιστα ἐτοιμώγεννος, κατὰ τὸ ναυάγιον τοῦ «Ἄτρομήτου»· ἀλλὰ δὲν ἔχω καμμίαν ἀπόδειξιν τούτου· δὲν θὰ ὀμιλήσωμεν λοιπὸν περὶ ἐνὸς παιδίου, τὸ ὁποῖον δὲν ὑπῆρξε πιθανῶς, ἵνα μὴ ἐπαυξήσωμεν τὰς ἤδη ἰκανῶς μεγάλας δυσχερείας.

Ἀφοῦ παρήλθεν ὁ καιρὸς, τὰ ἑκατομμύρια ἐγκατελείφθησαν, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῶν ἐρευνῶν μου ὑπῆρξεν ἀρη-

των, και τῆς ἐπανορθώσεως τῶν τυχόν ἀδικιῶν, ἃς ὑφίστανται οἱ ἐργοστασιάρχαι ἕνεκα τῶν ἐλλείψεων τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου ὡς πρὸς τὰ οὐσιώδη αὐτοῦ ἢ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς του.

Θὰ ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον καὶ θὰ ἐπανέλθωμεν λεπτομερέστερον.

Λυκαδητινός.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΤΑ

ΑΝΑΖΗΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΟΤΗΤΟΣ

Ὁ Γάλλος βουλευτὴς Ριβέ, ὑπέβαλεν ἐσχάτως ἐν τῇ γαλλικῇ βουλῇ νομοσχέδιον περὶ ἀναζητήσεως τῆς πατρότητος, συνοδεύσας αὐτὸ διὰ τῶν ἐξῆς σκέψεων ὀρθοτάτων ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν διὰ πᾶσαν κοινωνίαν:

Ἡ κοινωνία, λέγει, ὑποφέρει ἐκ κακοῦ, ὅπερ ἀνησυχεῖ πάντας· ὁ πληθυσμὸς βαίνει εἰς ἐλάττωσιν· ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξαμβλώσεων, παιδοκτονιῶν καὶ ἐγκαταλείψεων τέκνων πολλαπλασιάζεται, οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ μὲνῃ ἀδιάφορος ἀπέναντι τῆς λυπηρᾶς ταύτης καταστάσεως.

Ἦδη πολλὰ νομοσχέδια ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν βουλήν σκοπούμενα νὰ εὐκολύνωσι τὴν αὐξήσιν τοῦ πληθυσμοῦ, καὶ τὴν ἀνεργσίαν ἀσύλυν πρὸς περιθάλψιν τῶν περισωθέντων ἢ ἠθικῶς ἐγκαταλειμμένων παιδιῶν.

Τὰ προταθέντα μέτρα δύνανται νὰ ἔχωσιν ἐξαίρετα ἐπακόλουθα· ἀλλή, τείνοντα μᾶλλον νὰ θεραπεύσωσι τὰ ἀποτελέσματα τοῦ κακοῦ, δὲν προσβάλλουσιν ἀπ' εὐθείας τὴν ρίζαν αὐτοῦ διὰ δραστικοῦ τινος φαρμάκου, οὐδὲ περιστέλ-

λουσιν ἐν τῇ γενέσει των τὰ ἄτοπα, ἢ ἀνάγκη τῆς διορθώσεως τῶν ὁποίων πάντοθεν ἀνομολογεῖται.

Ἀληθῶς εἶπεν, σπουδαιότερον αἷτιον τῶν ἀμβλώσεων, παιδοκτονιῶν καὶ ἐγκαταλείψεων, δύναται νὰ θεωρηθῇ τὸ αἷσχος, ὅπερ ἐπισύρει ἢ ἐκτός γάμου ἐγκυμοσύνη. Ἐπίσης οὐσιώδη ἐπιρροὴν πρὸς τοῦτο ἀσκει ἡ δυσκολία ἢ ἡ ὕλική ἀδυναμία, ἐν ᾗ εὐρίσκονται αἱ κόραι—μητέρες ν' ἀναθρέψωσι τὰ τέκνα των. Ἐὰν αὗται εἶχον τὴν ἐλπίδα ἀποκαταστάσεως διὰ τοῦ γάμου, ἢ καὶ μόνον τὴν βεβαιότητα ὕλικῆς τινος βοηθείας, ἐὰν, συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τῆς φύσεως, ὁ πατὴρ ὤφειλε, καὶ αὐτὸς ἐπίσης, νὰ συνδράμῃ πρὸς ἀνατροφὴν τοῦ τέκνου, δὲν εἶνε προφανὲς ὅτι θὰ ἐπήρχeto σπουδαία ἐλάττωσις τῶν ἐγκαταλείψεων καὶ τῶν παιδοκτονιῶν, αἵτινες τοσαύτην καθ' ἐκάστην ἐμποιοῦσιν ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν; Διὰ τὸ συμφέρον τοῦ ἀθώου παιδίου, καὶ ἐν ὀνόματι τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναίκος, πρέπει νὰ ἐξασφαλίσωμεν εἰς τὸ τέκνον καὶ τὴν ἀπατηθεῖσαν κόρην τὴν φυσικὴν προστασίαν τοῦ πατρὸς, προστασίαν δραστηκωτέραν καὶ δικαιοτέραν ἀπὸ ἐκείνην τοῦ Δήμου ἢ τοῦ Κράτους. Πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἀναζήτησις τῆς πατρότητος.

Οἱ νόμοι αὐτοὶ τῆς φύσεως μᾶς ἐπιβάλλουσι τοιοῦτον νόμον. Ἡ κοινωνία ἐπὶ μακρότατον χρόνον καθιέρωσε διὰ τῆς βδελυρᾶς ἀδιαφορίας τῆς, προφανῆ ἀδικίαν. Ἡθέλησεν ὥστε μόνον ἐπὶ τῆς κόρης—μητρὸς νὰ ἐπιπίπτῃ ὅλη ἡ εὐθύνη τοῦ κακοῦ, ὅπερ μᾶλλον εἶνε ἔργον ἐτέρου. Καθ' ὃν χρόνον ὁ διαφθορεὺς δύναται καὶ νὰ καυχηθῇ διὰ τὴν κατάρκτησίν του, ἢ κόρην, ὁμοῦ μὲ τὸ αἷσχος τοῦ ἀσφάλματος τῆς, ὑπομένει μόνη τὸ βᾶρος τῆς ἀνατροφῆς τοῦ τέκνου.

Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν ἐνταῦθα ἀνισότης, ἀξία τῆς μερίμνης τοῦ νομοθέτου; Καὶ δὲν εἶνε ἄρα καιρὸς, εἰς τὸ σοβαρὸν τοῦτο ζήτημα τῆς πατρότητος νὰ ἐφαρμόσωμεν τὸ ἀξίωμα, ὅτι «ἐκαστος εἶνε ὑπεύθυνος διὰ τὰς πράξεις του»;

Συνεπεῖα τῶν ἀνωτέρω συλλογισμῶν, ὁ κ. Ριβέ, ἐν ὀνό-

τικόν, τὰ πάντα λοιπὸν μὲ κάμνουμ νὰ πιστεύσω ὅτι ἡ μαρκησία Σαμαράνδ ἀπέθανεν· ἀλλὰ καὶ τοῦτο πρέπει νὰ μοὶ ἀποδειχθῇ. Παρὰ τὴν ζωηρὰν δ' ἐπιθυμίαν μου, τοῦ νὰ ἐξοφλήσω τὸν λογαριασμὸν τούτον καὶ νὰ παραδώσω εἰς τὴν κατοχὴν σας τὰ ἑκατομμύρια, τῶν ὁποίων, εἶμαι πεπεισμένος, καὶ τὸ διακηρύττω, εἴθε ὁ μόνος καὶ νόμιμος κληρονόμος, βλέπω ὅτι εἶμαι ἠναγκασμένος νὰ κρατήσω πολὺν χρόνον ἀκόμη ἕως τὴν παρακαταθήκην.

Ἡ κατάστασις τοῦ Δεσιμαίζ ἦτο οἰκτρὰ, κάτι τί τὸν ἐπνιγε· ὁ δὲ ἰδρὼς περιέριξε τὸ πελιδνὸν πρόσωπόν του.

— Ἐν πρώτοις, κ. βαρόνε, φρονεῖτε ὅτι ἡ σύζυγος τοῦ ἀδελφοῦ σας δὲν ζῆ;

— Τὸ πιστεύω.

— Καὶ δὲν ἠδυνήθητε νὰ προμηθευθῆτε τὸ ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ, τὸ ὅποιον σας ζητῶ;

— Ἄλλ' ἂν ἠδυνάμην, κύριε, θὰ σας τὸ ἔλεγα ἤδη.

Τὸ διαπεραστικὸν βλέμμα τοῦ κ. Βὰν Ὅσσην ἐβυθίσθη ὡς βέλός εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ βαρόνου.

— Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σας τὸ εἶπω, κ. Δεσιμαίζ, ὑπέλαβεν· εἶνε παράδοξον ὅτι δὲν γνωρίζετε τί ἔγινεν ἡ νύμφη σας. Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ μὴ τὴν ἔχετε ἴδει ποτὲ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ σας.

— Ἐν τούτοις οὕτως ἔχει, κύριε. Ἠγνόουν, σας εἶπον, ὅτι ὁ ἀδελφός μου ἐνυμρεύθη, καὶ ἀναγνωρίζω ἤδη ὅτι κα-

κὼς ἐπραξα διότι δὲν ἐδειξα ἐνδιαφέρον εἰς πρόσωπον τὸ ὅποιον ἐθεώρουν ὅλως διόλου ξένον εἰς ἐμέ.

Ἄδιόρατόν τι μειδίαμα διήλθε διὰ τῶν χειλέων τοῦ κ. Βὰν Ὅσσην.

— Ἐν τούτοις τὴν εἶδατε.

— Ἄπαξ ἢ δις μόνον. Ὁ ἀδελφός μου εἶχε χαρακτῆρα παράδοξον. Ἄν καὶ μοὶ ἐδείκνυε φιλίαν καὶ ἐμπιστοσύνην, ἐν τούτοις μοὶ ἐκρυπτε τὰ τοῦ ἰδιωτικοῦ του βίου.

— Διὰ νὰ κρύψῃ τὸν γάμον του, ἔπρεπε τῷ ὄντι ὁ ἀδελφός σας νὰ εἶχεν ἰδέας πολὺ παραδόξου.

— Μάλιστα, διὰ τί δὲν μοῦ τὸ εἶπε;

— Ποτὲ δὲν θὰ τὸ μάθετε τοῦτο· ἦτο τὸ μυστικὸν του καὶ τὸ παρέλαβε μαζὺ του ἐντὸς τοῦ τάφου. Ἄλλ' ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν μαρκησίαν. Φρονεῖτε ὅτι ἀπέθανεν, ἀλλ' ὅπως καὶ ἐγὼ, δὲν ἔχετε ἀποδείξιν τούτου.

— Ἀληθῶς.

— Καὶ οἱ δύο, καὶ σεῖς καὶ ἐγὼ, ὑποθέσεις μόνον κάμνομεν.

— Τῷ ὄντι.

— Μποροῦμεν λοιπὸν νὰ ὑποθέτωμεν ὅτι ζῆ.

— Βεβαίως.

— Τότε, κύριε βαρόνε, πρέπει, νὰ γνωρίζετε ἐντελῶς τί ἀπέγεινε, νὰ ἀποδείξῃτε ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον, ἢ ἂν ὁ πάρχη ἀκόμη, νὰ τὴν ἀναζητήσητε καὶ νὰ τὴν ἀνεύρετε-

ματι τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἔχων ὑπ' ὄψει τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐγκλημάτων, τὸ συμφέρον τοῦ παιδίου, καὶ τὰ δικαιώματα τῆς γυναικὸς», ὑπέβαλεν εἰς τὴν γαλλικὴν βουλήν τὸ ἀκόλουθον νομοσχέδιον :

"Ἀρθρ. 1. Ἡ ἀναζήτησις τῆς πατρότητος ἐπιτρέπεται, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχωσιν ἐγγράφοι ἀποδείξεις, ἢ σπουδαία γεγονότα ἢ μαρτυρίαι ἐπαρκεῖς.

"Ἀρθρ. 2. Ἐὰν ὁ ἀναγνωρισθεὶς πατὴρ ἀρνεῖται νὰ νυμφευθῇ τὴν μητέρα, οὕτε ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἀπαζήμιώσεις.

"Ἀρθρ. 3. Ἡ γυνὴ δύναται νὰ δηλώσῃ τὴν ἐγκυμοσύνην της, νὰ ὀνομάσῃ τὸν πατέρα, καὶ νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν τρεῖς μῆνας πρὸ τοῦ τοκετοῦ.

"Ἀρθρ. 4. Διαρκούσης τῆς ἀνηλικιότητος τοῦ τέκνου τὸ δικαίωμα ἀναζήτησεως τῆς πατρότητος ἀνήκει εἰς τὴν μητέρα ἢ τὸν ἐπίτροπον.

"Ἀρθρ. 5. Ἡ ἀγωγὴ πρὸς ἀναζήτησιν τῆς πατρότητος παραγράφεται ἐξ μῆνας μετὰ τὴν ἐνηλικιότητα τοῦ τέκνου.

"Ἀρθρ. 6. Κόρη ἡλικίας ἄνω τῶν 25 ἐτῶν, δὲν δύναται νὰ καταδιώξῃ ἀνήλικον, ἡλικίας κατωτέρας τῶν 18 ἐτῶν.

"Ἀρθρ. 7. Ἄν αἱ ἀναζητήσεις τῆς πατρότητος ἐξελεγχθῶσιν ἀνυπόστατοι καὶ κακῆς πίστεως, ὁ ἔνοχος θέλει καταδιωχθῆ καὶ τιμωρηθῆ μὲ τὰς ποινὰς τῆς συκοφαντίας.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Ἡλεκτρικαὶ ἄμαξαι. Πρὸ εἰκοσιν ἐτῶν ἀκριβῶς οἱ ἐπιφυλλιογράφοι τῆς παρισινῆς δημοσιογραφίας ἐξήσκουν τὴν φαντασίαν των ἐπὶ τῶν συνεπειῶν τὰς ὁποίας θὰ παρήγαγεν ἡ κατάργησις τῶν ἵππων καὶ ἡ ἀντικατάστασις αὐτῶν δι' ὄχημάτων αὐτοματικῶς κινουμένων. Τὸ θέμα ἦτο ἐκ τῶν μᾶλλον ἀπιθάνων καὶ ἔδιδε λαβὴν εἰς τοὺς μᾶλ-

λον ἀλλοκότους καὶ ἀδικωτέρους συνδυασμούς. Ἐν τούτοις τὸ μέλλον θέλει ἀναλάβει νὰ ἀποδείξῃ τὸ δυνατόν καὶ πραγματοποιήσῃ τὰς προφητείας αὐτὰς τὰς τόσῳ παραλόγους. Καὶ ὅτι δὲν εἶνε μακρὰν τὸ μέλλον αὐτὸ ἀποδεικνύει τὸ πείραμα, τὸ γενόμενον ἐσχάτως ἐν Παρισίοις, πείραμα ἐκ τῶν πλέον περιέργων, ἐξ ἐκείνων μάλιστα τὰ ὁποῖα προκαλοῦσι καρδιοχτύπι. Ἐπρόκειτο νὰ δοκιμάσῃ τὴν κίνησιν ἁμάξης δι' ἠλεκτρικοῦ τινος συστήματος. Τὸ σύστημα τοῦτο καταργεῖ πᾶν ἄλλο ἐνεργῶν αἴτιον κινήσεως, τῇ βοήθειᾳ ἀπλῆς τινος πυξίδος, προσηρμοσμένης ὑπὸ τὴν ἄμαξαν. Τεράστιον θέημα εἰς τὰ ὄμματα τοῦ διαβάτου, βλέποντος τὴν ἄμαξαν νὰ τραβᾷ τὸν δρόμον της, δίκην φαντάσματος. Καὶ ὅμως τὸ φάντασμα τοῦτο εἶνε θαυμαστὴ πραγματικότης. Τριάκοντα καὶ πλέον πρόσωπα διὰ τοῦ ἀνωτέρου πειράματος ἠδυνήθησαν νὰ μεταφερθῶσι μετὰ ἀξιολόγου ταχύτητος ἐπὶ διαστήματος πολλῶν λευγῶν. Βεβαιουταὶ δὲ ὅτι δυνάμει τοῦ ἠλεκτρικοῦ τούτου συστήματος δύναται ἡ ἄμαξαι εἰς ὀλίγας μόνον ὥρας νὰ διανύσῃ τὸ μεταξύ Παρισίων καὶ Μασσαλίας διάστημα, χωρὶς νὰ σταματήσῃ που. Καὶ εἶνε αὐτὰ τὰ πρῶτα δοκίμια.

Τὰ ἀπροσδόκητα. Διεφημίσθη ἡ πονηρία τοῦ Ἀμερικανοῦ, ὅστις ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντὶ τιμήματος 3 φράγκων δύναται νὰ προμηθεύσῃ εἰς πάντα τὴν βασιλίαν τῶν μηχανῶν τῆς ραπτικῆς· καὶ οἱ αἰτοῦντες ἐλάμβανον μετ' ὀλίγων... μίαν βελόνην.

Ἄλλ' ὅμως τὸν ὑπερέβησαν εἰς τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς εὐφυΐας δύο εὐρωπαῖοι.

Ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν ὑπέσχετο τὴν γνωστοποίησιν μυστικοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ κερδίξῃ τις τριάντα φράγκα τὴν ἡμέραν, ἐπὶ ἀπλῇ προκαταβολῇ δύο φράγκων. Τὸ μυστικόν, ἀποστελλόμενον ταχυδρομικῶς, ἦτο τὸ ἐξῆς: «Κάμε σὸν κ' ἐμένα!»

— Ποῦ νὰ τὴν ζητήσω; ἐπιθύρῃσεν ὁ Δεσιμαῖζ οἶονε καθ' ἑαυτὸν ὀμιλῶν.

— Ἐὰν αἱ πληροφορίες τὰς ὁποίας μοὶ παρέσχον ἦνε ἀκριβεῖς, κ. βαρόνε, ἡ μαρκησία ἀπώλεσε τὸ λογικὸν της ὀλίγῳ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου της.

— "Ἡκουσα καὶ ἐγὼ νὰ λέγῃσι τὸ τοιοῦτο, κύριε· ὅτι ἐζητήθη παρὰ τῆς οἰκογενείας της, ὅτι ἰατρός τις ἦλθεν εἰς ἀναζήτησιν της.

— Εἶνε τοῦτο ἀληθές;

— Δὲν ξέρω.

— Τοιοτοτρόπως, κ. βαρόνε, δὲν γνωρίζετε τίποτε.

— Τίποτε.

— Δυσάρεστον! Τώρα ἄς συμπεράνωμεν· ἔχω εἰς χεῖρας εἰκοσιν ἑκατομμύρια, τὰ ὁποῖα ἐπεθύμουν νὰ μὴ τὰ φυλάξω πλέον· φέρετέ μοι τὴν ἀπόδειξιν ὅτι ἡ μαρκησία Σαμαράνδ ἀπέθανεν ἢ ὅτι εἶνε περιορισμένη εἰς τι φρενοκομεῖον, καὶ σὰς ἐγχειρίζω τὰ ἑκατομμύρια· σὰς τὰ ἐγχειρίζω, κ. βαρόνε, διότι ἡ μαρκησία παράφρων χάνει τὰ δικαιώματά της καὶ δὲν δύναται νὰ κληρονομήσῃ.

Ὁ βαρόνος ἀνεστέναξε καὶ ἀφῆκε τὴν κεφαλὴν νὰ πέσῃ ἐπὶ τοῦ στήθους, τοῦθ' ὅπερ ἦτο σημεῖον μεγίστης ἀποθαρρύνσεως.

— Δὲν ψεύδεται, ἐσκέφθη καθ' ἑαυτὸν ὁ κ. Βὰν "Οσσην δὲν γνωρίζει τί ἀπέγεινεν ἡ δυστυχὴς αὕτη γυνὴ.

Ἐγερθεὶς δὲ εἶπε μεγαλοφώνως:

— Δὲν θὰ ἐπιστρέψω εἰς Ὀλλανδίαν πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν, κύριε βαρόνε· ἔχετε ἐπὶ τοῦ ἐπισκεπτηρίου τὴν ἐν Παρισίοις διεθυσίν μου· θὰ θεωρήσω τιμὴν μου νὰ δεχθῶ τὴν ἐπίσκεψίν σας. Ἐντὸς ὀλίγου ἐλπίζω, κύριε βαρόνε!

Ὁ Δεσιμαῖζ ἀπηλλάγη τῆς ἀναισθησίας, εἰς ἣν διastέλει καὶ κατώρθωσε νὰ σταθῇ ἐπὶ τῶν ποδῶν του ἀλλοφρονῶν, κλονιζόμενος ὡς οἰνόφυλλο καὶ νὰ ὀδηγήσῃ τὸν τραπεζίτην μέχρι τῆς θύρας.

Μεῖνας μόνος ἀνέπνευσε, καὶ ἀπέμαξε τὸ κάθυρον πρόσωπόν του. Ὁ ἄθλιος ὑπέστη τρομερὰν βάσανον, καθ' ἣν ἀνέπτυξεν ὑπεράνθρωπον δύναμιν, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο ν' ἀνθέξῃ πλέον, ἦτο δὲ καιρὸς ν' ἀναχωρήσῃ ὁ τραπεζίτης.

— Εἰκοσιν ἑκατομμύρια! εἰκοσιν ἑκατομμύρια! ἐπιθύρῃσε καταπίπτων ἐπὶ τῆς ἔδρας του ὡς σωρός. "Ονειρον φαντασιώδες! Καὶ ἡ θαυμασία αὕτη περιουσία μου φεύγει... μου φεύγει... Δυστύχημα, δυστύχημα! Νὰ ἔχω ἐκεῖ ἑκατομμύρια εἰς τι ταμεῖον καὶ νὰ μὴ δύναμαι νὰ τὰ λάβω.

Περίεστρεψε τὰς χεῖρας μετὰ λύσσης.

— Ποῦ εἶναι; ποῦ νὰ τὴν ζητήσω; Ὁ Βλαιρὸ τὴν ἔρριψεν σάνα ἦτο κανένα κουρέλι. Ποῦ; Δὲν μοῦ τὸ εἶπε. Καὶ ἐγὼ ὁ βλάξ δὲν τὸν ἠρώτησα. Ἀλλὰ ζῆ ἀκύμη; Τοσαῦτα παρήλθον ἔτη, ὥστε θὰ ἀπέθανεν. Ὁ σωρός τοῦ χρυσίου εἶναι ἐκεῖ, Βὰν "Οσσην, ἔτοιμος, ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἠξέερω τίποτε, δὲν ἠξέερω τίποτε!... Τί νὰ κάμω! τί νὰ κάμω;

Ὁ ἕτερος διεκήρυττε τὸ ἀλάνθαστον μέσον τοῦ νὰ γίνῃ κανεὶς πλούσιος, αὐτὴν τὴν φορὰν ἀντὶ ἀποστολῆς 75 λεπτῶν μόνον, εἰς ἀντάλλαγμα τῶν ὁποίων σὰς ἔγραφε τὰ ἑξῆς: «Τὸ μέσον εἶνε νὰ νυμφευθῆτε πλουσίαν γυναικα!»

Ἡ νυμφωδία τοῦ θανάτου. Τίποτε δὲν εἶνε κωμικώτερον ἀπὸ τὰ γέλοια τὰ ὁποῖα δύναται νὰ προξενήσῃ ὁ θάνατος, ὡς οὐδὲν λευκότερον ἀπὸ τὰ δόντια τῶν ἀράπιδων. Ἀπόδειξις αἱ ἐπιτύμβιοι ἐπιγραφαὶ τῶν νεκροταφείων, αἵτινες; δύναται νὰ δώσωσιν ἀθάνατον ὕλην εἰς σατυρικὴν ἐφημερίδα. Πολλοὺς τοιοῦτους μαργαρίτας ἐν πεζῇ καὶ ἐν ποιήσει; δύναται τις νὰ ἀγρεύσῃ, ἂν λάβῃ τὸν κόπον νὰ κάμῃ ἓνα γύρον πρὸς τοῦτο εἰς τὸ ἐν ἀπὸ τὰ νεκροταφεῖά μας. Ἄλλ' αὐτὰ συμβαίνουν, Κύριοι, καὶ μέσα ἰς τὸ Παρίσι.

Ἰδοὺ τρία ἀμίμητα ἐπιτύμβια:

1

Ἐρθάδε κεῖνται Ἀλβέρτος καὶ Λέων, δίδυμοι ἀδελφοί, ἀποθανόντες ἐν ἡλικίᾳ... δύο ἡμερῶν!

Ὁ Θεὸς εἶδε πόσον ἠγαπῶντο, καὶ ἠθέλησε καὶ μετὰ θάνατον νὰ τοὺς χωρίσῃ!

2

Ἐρθάδε κεῖται ἡ Μαρία, σύζυγος τοῦ Λεωνίδα, κατασκευαστοῦ κλείβρων.

Τὸ πικρὸ κλῖσμα τοῦ νυμφείου, τοῦ ἀνεγερθέντος εἰς τὴν καλλίστην τῶν συζύγων, ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ συζύγου.

3

Τασούλα, σύζυγος τοῦ Παυλάκη, κηποτροῦ. Ἀρεδέχθη εὐσεβῶς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ τάφου της, καθὼς καὶ ἄλλων, εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς.

Ὁ γέλως δὲν εἶνε πάντοτε πλησίον τῶν δακρύων;

Ὁνουλουδῶ.

Πρὸς στιγμὴν ἔμεινε σιωπηλὸς ζιτῶν νὰ ἀνέυρῃ μίαν ἰδέαν. Εὐθὺς λάμψις τις ἐφώτισε τοῦ; ὀφθαλμούς; του.

— Διὰ τί νὰ μὴ προμηθευθῶ ἐν πρακτικόν θανάτου; ὑπέλαβεν· ἂν πληρώσω καλῶς, θὰ εὑρισκᾶ τὸν ἄνθρωπον ὅστις θὰ μοῦ ἔκαμνεν αὐτὴν τὴν δουλειά.

Ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν.

— Ὅχι, ἐξηκολούθησε, τὸ τοιοῦτο θὰ ἦτο νὰ ριφθῶ εἰς ἐπικίνδυνον ἐπιχείρησιν, ἀπὸ τῆς ὁποίας δὲν θὰ μπορούσα νὰ ἐξέλθω· ὁ Ὄλλανδὸς οὗτος τραπεζίτης δὲν εἶνε κανένας ἠλίθιος· μάτην εἶπεν ὅτι δὲν εἶνε ἀπαιτητικὸς, δὲν θ' ἀφήσῃ τὰ ἑκατομμύριά μου ἐν ἐπιγνώσει· θὰ ζητήσῃ πληροφορίας, θὰ ζητήσῃ νὰ ἴδῃ τὸ πρακτικόν ἐπὶ τοῦ ληξιαρχικοῦ βιβλίου. Ὅχι, ὄχι, δὲν εἶνε καλόν τὸ μέσον... Ἄλλο, ἄλλο!... Δὲν εὑρίσκω πλέον τίποτε εἰς τὸ κρανίον αὐτό! Εἶνε κενόν!... Εἶμαι ἀνόητος· ἡ κεφαλὴ μου συντρίβεται, νομίζω ὅτι γίνομαι παράφρων!

Ἐκράτει τὴν κεφαλὴν ἐντὸς τῶν χειρῶν καὶ ἔσφιγγεν αὐτὴν μετὰ μανίας· οἱ δισσταλμένοι δάκτυλοί του διηυλάκιζον τὸ δέρμα τοῦ κρανίου καὶ ψεκάζεσ αἵματος ἐξήρχοντο ἀπὸ τοὺς ὄνυχας.

— Ἄ! ἂν εἶχον ἀκόμη τὸν Βλαιρῶ! ἀνέκραξεν ἐκπέμπων ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν λάμψεις ἀγρίας.

Ἐὰν εἶχε τὸν Βλαιρῶ, θὰ ἔτρεχε ταχέως εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.

ΕΞ ΙΤΑΛΙΑΣ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Βάρειον, 2)14 Ἰουλίου.

Ἀποτολμῶ τώρα μόλις ν' ἀναφηνῶ καὶ πάλιν εἰς τὰς στήλας τοῦ *Μὴ Χάνεσαι*: ὁ ἐκλογικὸς πυρετὸς ὁ ἀπὸ τοσοῦτων ἡμερῶν κατέχων τὰς Ἀθήνας καὶ περισπῶν αὐτάς καὶ ἀπὸ τῶν περὶ χολέρας ἀκόμη ἀπασχολήσεων, σήμερον ἀνήλθεν αὐτοῦ εἰς τὸν ὕψιστον βαθμὸν του — ὁ ἀπ' αὐτοῦ παραληρημὸς θὰ ἐφθασεν εἰς τὸ ζενιθ — ἡ τρέλλα θὰ σὰς κυνηγᾷ ὅλους — αὔριον ἢ κρίσις — μεθαύριον τίς οἶδε τί — καὶ ὅταν ὁ χάρτης οὗτος φθάσῃ αὐτοῦ, ἄρχων τοῦ εὐτυχισμένου δήμου σας, ποῖος θὰ ἦνε Σούτσος ἢ Μελάς; Ἄ! γιὰτί νὰ μὴ ἐκλέξητε τὸν Μενηδιάνην, τὸν καὶ *κουμπάκιαν*; Καλλίτερα Ἄβδ'ηρα μὲ τοῦτον παρὰ Γόμορρα μὲ χρυσοκάνθαρον.

Πρέπει νὰ σὰ; δώσω νέα περὶ τῆς Ἰταλίας: ἡ ὁποία πλύνεται καὶ λούεται καὶ παστρεύεται διὰ τὸν φόβον τῆς χολέρας· νὰ, ἔχει καὶ ἡ χολέρα τὰ καλά της, ἀπὸ μακρυᾶ.

Προχθὲς ἤμην εἰς Νεάπολιν, ἀπίστευτον! ἡ μουρντάρρα Σειρὴν κινδυνεύει νὰ καθαρισθῇ!

Ἄλλα νέα... ἀρχίζω ἀπὸ τὴν Βάρη μου. Σήμερον τὸ πρωτὸ μ' ἐξύπνησαν οἱ παταγῶδεις τόνοι μουσικοῦ θιάσου διτρέχοντος τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως ἐν ἐμβατηρίοις καὶ μαζούρκαϊς. Διατί; ἠρώτησα ἑμαυτὸν· ἐνόμισα ὅτι εἰς τὴν ὑποκειμενικὴν μου ταύτην ἐρώτησιν ἀπήντα ἡ ἡμερομηνία· 14 Ἰουλίου!... Ἐννοεῖται, τοιαῦται ἔσρται δὲν ἑορτάζονται μόνον ἐν Παρισίοις, μόνον ἐν Γαλλίᾳ; αἱ ἑορταὶ τῆς ἐλευθερίας εἶνε παγκόσμιαι... Ἦτοιμαζόμεν ν' ἀνακοινώσω τὰς ἰδέας μου ταύτας εἰς φίλον μου ἐντόπιον, ὁ ὁποῖος ὅμως μοῦ ἔκλεισε τὸ στόμα, πληροφορῶν με ὅτι ἡ μουσικὴ ἐπαϊάνιζε διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἀγίου Μποναθεντούρο!...

Ἐχομεν καὶ ἡμεῖς αὔριον ἐδῶ ἐκλογὰς, βουλευτικὰς ἀ-

Ἄλλ' ὁ Βλαιρῶ ἐπλησίαζε νὰ σαπίσῃ εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ νεκροταφείου ὅπου ἐρρίφθη ὅπως ρίπτουν ἓνα ψοφίμι.

Ἀνακαλυφθεὶς τέλος ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, περικυκλωθεὶς ἐν τῷ ἀντρω του καὶ ἐγγύς νὰ συλληφθῇ ὁ φοβερὸς κακοῦργος, κπεδίσασεν αὐτὸς ἑαυτὸν, ἀνατινάξας τὸ κρανίον του εἰς τὸν ἀέρα. Εἶχε διαφύγει οὕτω τὴν τιμωρίαν τῶν κακουργημάτων του, τὴν δικαιοσύνην τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἡ θεὰ δικαιοσύνη τὸν ἀνέμενεν.

— Εἴκοσιν ἑκατομμύρια! εἴκοσιν ἑκατομμύρια! ἐπανελάμβανεν ὁ βαρόνος Δεσιμαίτζ συστρεφόμενος ὡς σπασμωδικός. Εἴκοσιν ἑκατομμύρια! Εἴκοσιν ἑκατομμύρια!

Καὶ ὁμοίως πρὸς κατάδικον, τοὺς ὀφθαλμούς; κατάχροας, τὸν ἀφρὸν ἐν τοῖς χεῖλεσιν, ἐξηγηριοῦτο.

▲

ΠΟΥ ΑΝΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΔΑΓΓΑΡΑ

Ἀναχωρῶν ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ βαρόνου Δεσιμαίτζ ὁ κ. Βὰν Ὅσσην διηυθύνθη εἰς τὸ βουλευτάρειον τοῦ Στρασβούργου. Ἐκεῖ, εἰς τὴν πρώτην ὀροφὴν μεγάλης καὶ ὀρκίας οἰκίας ἀνθρώπος τις ἀνέμενε τὸν Ὄλλανδὸν τραπεζίτην. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐστὶ τὸ μυστηριῶδες τοῦτο πρόσωπον, ὁ φιλόανθρωπος οὗτος, ὅστις καλεῖται φίλος τῶν δυστυχῶν καὶ ὀνομάζεται Λαγγάρδ.

(ἀκολουθεῖ)